

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2004. október 18.)

az egyes Indiából származó széles spektrumú antibiotikumok behozatalára végleges kiegyenlítő vámot kivető 2164/98/EK tanácsi rendelet gyorsított felülvizsgálatának befejezéséről

(2004/830/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 20. cikkére,

a tanácsadó bizottsággal történt konzultációt követően,

mivel:

A. AZ ELŐZŐ ELJÁRÁS

- (1) A Tanács 2164/98/EK rendeletében⁽²⁾ végleges kiegyenlítő vámot vetett ki az ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 és ex 2941 90 00 KN-kód alá tartozó, Indiából származó, nem kimért adagokban vagy formában, vagy nem a kiskereskedelemben szokásos kiszerezésben lévő egyes széles spektrumú antibiotikumok, nevezetesen az amoxicillin trihidrát, az ampicillin trihidrát és a kefalexin (a továbbiakban: „az érintett termék”) importjára. Az intézkedések az egyes exportőrökre 0 %-tól 12 %-ig terjedő értékű formájában jelentek meg, a nem együttműködő exportőrök esetében 14,6 %-os maradvány vámtétellel.

B. A JELENLEGI ELJÁRÁS

1. Felülvizsgálati kérelem

- (2) A végleges intézkedések kivetését követően a Nestor Pharmaceuticals Limitedtől (a továbbiakban: „a kérelmező”), az érintett termék egyik indiai előállítójától az alaprendelet 20. cikke alapján kérelem érkezett a Bizottsághoz a 2164/98/EK tanácsi rendelet gyorsított felülvizsgálatának kezdeményezése iránt. A kérelmező állítása szerint semmiféle kapcsolatban nem áll az érintett termék más indiai exportőreivel. Kijelentette továbbá, hogy az érintett terméket az eredeti vizsgálat időtartama alatt

(azaz 1996. július 1-től 1997. június 30-ig) nem, viszont azt követően exportálta a Közösségbe. A fentiek alapján kérte, hogy egyéni vámtételt állapítsanak meg rá, amelyben megállapítanák a támogatás tényét.

2. Gyorsított felülvizsgálat kezdeményezése

- (3) A Bizottság megvizsgálta a kérelmező által benyújtott bizonyítékokat, és azokat elegendőnek ítélte meg az alaprendelet 20. cikke alapján indítandó felülvizsgálat megvalósításához. A tanácsadó bizottsággal történt konzultációt követően, illetve miután a Közösség érintett ipari ágazatának lehetőséget biztosítottak véleménye kifejtésére, a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítéssel⁽³⁾ kezdeményezte a 2164/98/EK tanácsi rendeletnek a kérelmező tekintetében történő gyorsított felülvizsgálatát.

3. Az érintett termék

- (4) A felülvizsgálat alá vont termék azonos a 2164/98/EK tanácsi rendelet hatálya alá eső termékkel.

4. A vizsgálati időszak

- (5) A támogatás vizsgálata a 2002. április 1-től 2003. márciusig terjedő időszakra (a továbbiakban: „felülvizsgálati időszak”) vonatkozott.

5. Az érintett felek

- (6) A Bizottság hivatalosan értesítette a kérelmezőt és az indiai hatóságokat a vizsgálat kezdeményezéséről. A többi érdekelt félnek lehetőséget adott továbbá arra, hogy nézeteiket írásban ismertessék és meghallgatást kérjenek. A Bizottsággal ugyanakkor nem ismertették a szóban forgó nézeteket és meghallgatást sem kértek.
- (7) A Bizottság kiküldte a kérdőívet a kérelmezőnek és a megadott határidőn belül megkapta a teljes választ. A Bizottság bekérte és ellenőrizte mindazokat az információkat, amelyeket a vizsgálathoz szükségesnek tartott, és ellenőrző látogatásokat végzett a kérelmező New Delhi-i és hyderabadi telephelyén.

⁽¹⁾ HL L 288., 1997.10.21., 1. o. A legutóbb a 461/2004/EK tanácsi rendelettel (HL L 77., 2004.3.13., 12. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 273., 1998.10.9., 1. o.

⁽³⁾ HL C 102., 2003.4.29., 6. o.

C. A FELÜLVIZSGÁLAT KÖRE

- (8) Mivel a kérelmező nem igényelte a sérelemre vonatkozó megállapítások vizsgálatát, a felülvizsgálat csak a támogatásokra szorítkozott.
- (9) A Bizottság ugyanazokat a támogatási szabályozásokat vizsgálta, mint az eredeti vizsgálat során. A Bizottság azt is megvizsgálta, hogy a kérelmező igénybe vett-e más támogatási szabályozásokat, vagy kapott-e *ad hoc* támogatásokat az érintett terméket illetően.

D. A VIZSGÁLAT EREDMÉNYEI

1. Új exportóri minősítés

- (10) A kérelmező hitelt érdemlően igazolta, hogy sem közvetlen, sem közvetett kapcsolatban nem állt egyetlen olyan exportra termelő indiai céggel sem, amely az érintett termék viszonylatában az érvényben lévő kiegyenlítő intézkedések hatálya alá esik.
- (11) A vizsgálat megerősítette, hogy a kérelmező nem exportálta az érintett terméket az eredeti vizsgálati időszak során, azaz 1996. július 1-től 1997. június 30-ig, és csak ezt az időszakot követően kezdte el a közösségi exportot.

A kérelmezőt egyébként az eredeti vizsgálati időszak során a Bizottsággal való együttműködés elutasításán túlmenő okok miatt egyénileg nem vizsgálták meg.

Ennek következtében megerősítették, hogy a kérelmezőt új exportörnek kell tekinteni. A Bizottság ennél fogva az alaprendelet 20. cikkével összhangban megvizsgálta, hogy van-e mód a kérelmezőre vonatkozó egyéni kiegyenlítő vámtétel megállapítására.

2. Támogatás

- (12) A kérelmezőnek a Bizottság kérdőívére adott válaszában foglalt információi és a vizsgálat menete során begyűjtött információk alapján az alábbi rendszereket vizsgálták meg:

- behozatali vámelőjegyzési nyilvántartási rendszer,
- jövedelemadó-fizetési kötelezettség alóli mentesség rendszere,
- előjegyzési rendszer,
- beruházási javak exportösztönzési rendszere,
- aktív feldolgozási zóna/exportorientált egységek,
- tényleges exportok előzetes engedélyezésen alapuló rendszere.

2.1. A társaság által eredetileg megvizsgált és használt rendszerek

2.1.1. Behozatali vámelőjegyzési nyilvántartási rendszer („DEPBS”)

Általános megállapítások

- (13) Megállapítást nyert, hogy a kérelmező a DEPBS alapján kivitel utáni kedvezményekben részesült. A rendszer rész-

letes ismertetését a 2002–2007-re vonatkozó kiviteli és behozatali politika 4.3. pontja és az azt kiegészítő Eljárási Kézikönyv I. (2002–2007) kötetének (a továbbiakban: „a HOP I 02-07”) 4. fejezete tartalmazza⁽¹⁾. A 2002–2007-re vonatkozó kiviteli és behozatali politika a Külkereskedelemtől (fejlesztés és szabályozás) szóló 1992. évi 22. törvényen alapul.

- (14) A rendszer minden gyártó-exportőr vagy kereskedő-exportőr előtt nyitott. Mindannyian folyamodhatnak DEPBS-hitelért, amelyet a rendszer keretében exportált termékek értékének egy bizonyos százalékában számolnak ki. Az indiai hatóságok a legtöbb termékre, így az érintett termékre is kidolgozták a DEPBS-kulcsokat. A kulcsokat a standard input/output normák (SION) alapján állapítják meg, figyelembe véve az export-termékbe beépített feltételezett importtartalmat és a feltételezett importra eső vámilletéket, tekintet nélkül arra, hogy az importvámokat valóban megfizették-e vagy sem.

- (15) Ahhoz, hogy jogosult legyen a rendszerben nyújtható támogatásra, a vállalatnak exportálnia kell. Az export tranzakció során az exportörnek nyilatkoznia kell az indiai hatóságok felé, hogy a kivitelre a DEPBS keretében kerül sor. Az áruk kiviteléhez az indiai vámhatóságok a feladaskor kiállítják a kiviteli árujegyzéket. Ez az okmány egyebek között tartalmazza a kiviteli tranzakcióhoz nyújtandó DEPBS-hitel összegét is. Az exportőr ekkor már tudja, hogy mekkora kedvezményhez fog jutni. A kiviteli árujegyzék kiállítását követően az indiai hatóságoknak már nincs rendelkezési joga a DEPBS-hitel odaítélése fölött. A kedvezmény kiszámítására vonatkozó DEPBS-kulcs megegyezik a kiviteli nyilatkozat megtétele időpontjában alkalmazandó kulccsal. Ennél fogva visszamenőlegesen nincs mód a kedvezmény szintjének módosítására.

- (16) Megállapítást nyert, hogy az indiai számviteli standardokkal összhangban a DEPBS-hiteleket a kiviteli kötelezettség teljesítését követően a felmerülés időpontja szerinti nyereségként lehet elkönyvelni a kereskedelmi elszámolásokban.

- (17) Ezeket a hiteleket a korlátozásmentesen behozható bármely áru – kivéve a beruházási javakat – későbbi behozatala után fizetendő vámok megfizetésére is fel lehet használni. Az ezen hitelek terhére behozott termékek a hazai piacon (hozzáadottérték-adó-köteles) értékesíthetők, illetve más módon is felhasználhatók.

A DEPBS-hitelek szabadon átruházhatók és a kibocsátástól számított 12 hónapig érvényesek.

⁽¹⁾ Az indiai Kereskedelmi és Ipari Minisztérium 2002. március 31-i 1/2002-07. sz. értesítése.

(18) A DEPBS-hitelkérelem legfeljebb 25 kiviteli tranzakcióra, ha azonban elektronikus úton nyújtották be, korlátlan számú kiviteli tranzakcióra érvényes. Ténylegesen nincsenek szigorúan betartandó határidői, mivel a HOP I 02-07 4. fejezetének 47. pontjában említett határidőket mindig az adott DEPBS-kérelemben szereplő legújabb ügyletről kell számítani.

(19) A DEPBS legfontosabb jellemzői az eredeti vizsgálat óta nem változtak. Az e rendszer keretében nyújtott támogatás jogilag az exportteljesítménytől függ. Ennélfogva az eredeti vizsgálat során megállapították, hogy a támogatás az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek minősül és kiegyenlíthető.

A támogatás összegének kiszámítása

(20) Az eredeti vizsgálat során a DEPBS-támogatás összegét az alaprendelet 28. cikke (1) bekezdésének megfelelően rendelkezésre álló információk alapján számították ki, és a DEPBS-kulcsot időarányosan az alkalmazandó támogatási kulcsnak tekintették. A kérelmező együttműködése folytán, amit az alaprendelet 22. cikke (4) bekezdése értelmében a körülmények változásának értékeltek, ezt a módszert nem szabad rá nézve hátrányosan alkalmazni.

(21) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése és 5. cikke értelmében a kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezettnek juttatott és a vizsgálat időszaka során megállapíthatóan fennálló kedvezmény figyelembevételével számították ki. Ebben a tekintetben abból indultak ki, hogy a kedvezményezett akkor jut hozzá a kedvezményhez, amint a kiviteli ügylet a rendszer alapján lezajlik. Jelenleg az indiai kormánynak le kell mondania a vámilletékekről, ami az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében pénzügyi támogatásnak minősül. Ahogy az a fenti (15) preambulumbekzdésből kitűnik, amint a vámhatóságok kiállítják a kiviteli árujegyzéket, amelyen egyebek között a szóban forgó kiviteli ügylethez nyújtandó DEPBS-hitel összege is szerepel, az indiai hatóságok már nem rendelkezhetnek sem a támogatás odaítéléséről, sem a támogatás összegéről. Ugyanebből a fenti preambulumbekzdésből kitűnik, hogy nincs visszamenőleges kihatása a megítélt előny szintjére, ha a kivitel tényleges időpontja és a DEPBS-engedély megadása között a DEPBS-kulcsokban bármilyen módosulás történik. Továbbá, a fenti (16) preambulumbekzdésből az is kitűnik, hogy a társaságok az indiai számviteli standardoknak megfelelően a DEPBS-hitelt a kiviteli ügylet szakaszában a felmerülés időpontja szerinti nyereségként is elkönyvelhetik. Végezetül annak következtében, hogy a társaság tudatában van annak, hogy DEPBS-támogatásban, illetve még más rendszerek szerinti további támogatásban fog részesülni, a társaság már kedvezőbb versenyhelyzetben van, mivel alacsonyabb áraiban érvényesíteni tudja a támogatásokat.

(22) Ugyanakkor a kiegyenlítő vám kivetése mögött az a megfontolás áll, hogy orvosolják a tiltott versenyelőnyökre alapozott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot. A fentiek fényében helyénvaló úgy tekinteni a DEPBS-ből származó előnyökre, mint a vizsgálat időszaka alatti összes kiviteli ügyletre e rendszer keretében elnyert

hitelek összegére. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás megszerzésével kapcsolatban szükségszerűen felmerült díjakat levonták.

(23) A kérelmező állítása szerint a jelenlegi vizsgálat során csakis az érintett termék kiviteli ügyletei folytán keletkezett DEPBS-hiteleket kell figyelembe venni a szubvenciók korlát kiszámításához. A DEPBS egyébként nem támaszt olyan kötelezettséget, amely a DEPBS-hitelek felhasználását az adott termékhez kapcsolódó, a termék előállításához szükséges anyagok vámmentes behozatalára korlátozná. Ellenkezőleg: a DEPBS-hitelek szabadon átruházhatók, akár értékesíthetők is és felhasználhatók korlátozás nélkül importálható termékek behozatalára is (az érintett termék előállításához szükséges anyagok ebbe a kategóriába tartoznak), kivéve a beruházási javakat. Ebből az következik, hogy az érintett termék a keletkezett összes DEPBS-hitelből részesülhet.

(24) A kérelmező azt állította továbbá, hogy a DEPBS-hitelek átruházása után fizetendő hozzáadottérték-adót költségként kell levonni a támogatás összegének megállapításakor. A hozzáadottérték-adó azonban nem az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett, a támogatás jogcímének vagy magának a támogatásnak a megszerzéséhez szükségszerűen felmerülő költség. A hozzáadottérték-adó csupán következménye egy már megszerzett DEPBS-hitel értékesítéssel történő elidegenítésére vonatkozó tisztán kereskedelmi döntésnek, ahelyett hogy azt hozzáadottérték-adótól mentesen a további kiviteli ügyletek után fizetendő vámok ellentételezésére használnák fel. A DEPBS-hitelek megszerzésének kérelmezési díjait ugyanakkor szükséges kiadásnak tekintették és ezért levonták őket.

(25) A teljes támogatási összeget (számláló) a felülvizsgálati időszak összes exportértékesítésére (nevező) nézve nyújtották az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján, mivel ezt a támogatást nem az előállított, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségekre hivatkozva adták meg. Ebben a rendszerben a kérelmező szubvenciók korlátja 3,3 % volt.

2.1.2. Jövedelemadó-fizetési kötelezettség alóli mentesség rendszere („ITES”)

(26) Megállapítást nyert, hogy a kérelmező a felülvizsgálati időszak során részleges jövedelemadó-mentességben részesült az exportértékesítéseiből származó nyereségét illetően. A mentesség jogi alapját a jövedelemadóról szóló 1961. évi törvény 80HHC szakasza mondja ki.

(27) A jövedelemadóról szóló 1961. évi törvény 80HHC szakaszát a 2005–2006. adóév tekintetében (azaz a 2004. április 1-ével kezdődő és 2005. március 31-ig tartó pénzügyi évre) eltörölték. Ennek következtében a rendszer 2004. március 31. után semmilyen előnyt nem juttat a kérelmezőnek. Az alaprendelet 15. cikke (1) bekezdésével összhangban ezt a rendszert ennél fogva nem egyenlítik ki.

2.2. Az eredeti vizsgálat alá vont, de a társaság által nem használt rendszerek

2.2.1. Az előjegyzési rendszer („PBS”)

- (28) Megállapítást nyert, hogy a kérelmező nem részesült az 1997. április 1-jén eltörölt PBS-kedvezményekben, amelyeket utódja, a DEPBS váltott fel.

2.2.2. Beruházási javak exportösztönzési rendszere („EPCGS”)

- (29) Megállapítást nyert, hogy a kérelmező nem importált beruházási javakat az EPCGS keretében, és ennél fogva nem vette igénybe a rendszert.

2.2.3. Aktív feldolgozási zóna („EPZ”) /Exportorientált egységek („EOU”)

- (30) Megállapítást nyert, hogy a kérelmező nem exportszabadterületen található és nem is exportorientált egységként működött, és ennél fogva nem vette igénybe ezeket a rendszereket.

2.3. A kérelmező által az érintett termék vonatkozásában használt, és kiegyenlíthetőnek talált egyéb rendszer: Tényleges exportok előzetes engedélyezési rendszere

Jogalap

- (31) Megállapítást nyert, hogy a kérelmező a felülvizsgálati időszak során megkapta a rendszer kedvezményeit. A rendszer részletes ismertetését az EXIM-policy 02-07 4.1.1-től 4.1.7-ig terjedő pontjai és a HOP I 02-07 4.1-től 4.30-ig terjedő fejezetei tartalmazzák.

A támogathatóság feltételei

- (32) Ez a rendszer a támogató előállítókhoz „kötött” gyártó-exportőrök vagy kereskedő-exportőrök előtt áll nyitva.

Gyakorlati végrehajtás

- (33) A tényleges exportok előzetes engedélyezésén alapuló rendszere lehetővé teszi az előállításához szükséges anyagok vámmentes behozatalát, amelyeket a létrejövő exporttermékbe ténylegesen beépítenek. Az indiai hatóságok általi ellenőrzés céljára az exportőrt a törvény arra kötelezi, hogy „meghatározott alakiságú (HOP I 02-07 4.30. fejezete és 18. függeléke) valódi és megfelelő számlavezetést tartson fenn valamennyi engedély tekintetében az importált áruk fogyasztásáról és felhasználásáról”, vagyis vezessen fogyasztási nyilvántartást. Az indiai hatóságok mind a behozatali engedélyezést, mind a kiviteli kötelezettséget mennyiségileg és érték szerint rögzítik, és azt az engedélyen feltüntetik. Emellett a behozatal és a kivitel időpontjában az indiai hatóságoknak az idevonatkozó ügyleteket rá kell vezetniük az engedélyre. A rendszer keretében engedélyezett import volumenét a standard normák („SION”) alapján állapítják meg az indiai hatóságok, amelyek állításuk szerint a keletkező exporttermék referenciamennyiségének előállításához szükséges felhasználást a leghatékonyabban tükrözik. SION-ok a legtöbb terméket illetően léteznek, az érintett terméket is beleértve, és azokat a HOP II 02-07-ben teszik közzé. Az előállításához szükséges importanyagok nem

ruházhatók át, és azokat a keletkező exporttermék előállításához kell felhasználni. A kiviteli kötelezettséget az előírt határidőn belül kell teljesíteni (18 hónap, ami két alkalommal 6-6 hónapra meghosszabbítható).

- (34) A felülvizsgálat során megállapítást nyert, hogy az előállításához szükséges anyagok, amelyeket a kérelmező e rendszer keretében a SION-norma alapján kiállított behozatali engedélyek alapján vámmentesen importált, meghaladták a keletkező exporttermék előállításához szükséges referenciamennyiséget. Következésképpen az érintett termékre vonatkozó SION nem volt kellőképpen pontos. Emellett a kérelmező a vonatkozó fogyasztási nyilvántartást nem a valós fogyasztásának megfelelően vezette. Ehelyett helytelenül ebben a nyilvántartásban vezette fogyasztását az indiai hatóságok kedvezőbb SION-jai szerint, bár a keletkező referencijellegű exporttermelés céljaira ténylegesen kevesebbet használt fel az előállításához szükséges anyagokból. Sem a kérelmező, sem az indiai hatóságok nem tudták bizonyítani, hogy a behozatali vámmentesség nem eredményezett túlzott kiegyenlítést.

Következtetés

- (35) A behozatali vámok alóli mentesítés az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és a 2. cikk (2) bekezdése értelmében vett támogatásnak, azaz az indiai kormány általi támogatásnak minősül, amely előnyhöz juttatta a kérelmezőt. Ráadásul a tényleges exportok előzetes engedélyezési rendszere jogilag az exportteljesítménytől függ, és ennél fogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek minősül és kiegyenlíthető.
- (36) Ezt a rendszert nem lehet az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontja ii. alpontjának értelmében vett megengedhető adóvisszatérítési rendszernek vagy helyettesítő visszatérítési rendszernek tekinteni. A rendszer nem felel meg az alaprendelet I. mellékletének i. pontjában, a II. mellékletben (a visszatérítés meghatározása és szabályai) és a III. mellékletben (a helyettesítő visszatérítés meghatározása és szabályai) lefektetett szigorú szabályoknak. Az indiai hatóságok nem alkalmazták hatékonyan az ellenőrzési rendszerüket vagy eljárásukat, hogy megbizonyosodjanak arról, hogy az exportált termék előállításához használták-e és milyen mértékben az előállításához szükséges anyagokat (az alaprendelet II. melléklete II. pontjának 4. alpontja és a helyettesítő visszatérítési rendszerek esetében az alaprendelet III. melléklete II. pontjának 4. alpontja). Az érintett termékre vonatkozó SION-ok nem voltak kellőképpen pontosak, és ezért nem lehet őket a tényleges fogyasztás ellenőrzőrendszerének tekinteni. Nem valósult meg a tényleges fogyasztás pontosan vezetett nyilvántartásán alapuló hatékony ellenőrzés. Emellett az indiai hatóságok nem végezték el a szóban forgó ténylegesen felhasznált anyagokon alapuló további ellenőrzést sem, noha azt egy hatékonyan alkalmazott ellenőrzőrendszer hiányában általában el kellene végezni (az alaprendelet II. melléklete II. pontjának 5. alpontja és a III. melléklet II. pontjának 3. alpontja), és azt sem bizonyították, hogy nem került sor túlzott kiegyenlítésre.

- (37) E következtetések nyilvánosságra kerülésekor a kérelmező állította, hogy a tényleges exportok előzetes engedélyezési rendszere megengedett visszatérítési vagy helyettesítő visszatérítési rendszerként működött. Új, tényszerű bizonyíték benyújtása vagy állításai alátámasztása nélkül úgy érvelt, hogy az indiai hatóságok az alaprendelettel összhangban álló megfelelő ellenőrzést vezettek be. Ennek érdekében a kérelmező az indiai hatóságok számára rendelkezésre álló alábbi ellenőrzési elemekre hivatkozott: a termékre vonatkozó, állítólag pontos SION-ok, a behozatali és kiviteli okmányokban (kiviteli árujegyzék, behozatali vámbevallás) az előállításához szükséges anyagokra és a keletkező termékekre vonatkozó mennyiségi információk, a tényleges exportok előzetes engedélyezési rendszere alá eső behozatalokra és kivitelekre vonatkozó vámőrizeti nyilvántartás (lásd a fenti (33) preambulumbekendést), kiviteli vámelőjegyzési tanúsítványok könyve („DEECB”) és az indiai hatóságok által a fogyasztási adóigazgatás körében alkalmazott további ellenőrzési mechanizmusok (amelyek annak elkerülésére szolgálnak, hogy az előállításához szükséges anyagokra jogalap nélkül ne lehessen fogyasztási adóhitelt („CENVAT”) igénybevenni az előzetes engedélyezési rendszer keretében vámmentesen behozott, az előállításához szükséges anyagok után). A továbbiakban a kérelmező azzal érvelt, hogy a Bizottságnak számszerűsítania kell a SION pontatlanságait. Emellett a kérelmező fenntartotta, hogy ahhoz, hogy az alaprendelettel összhangban legyen, az ellenőrzési rendszernek nem kell minden szállítmány esetében megbizonyosodnia a behozott anyagok és a keletkező termékek közötti kapcsolatról. Végezetül a kérelmező azt állította, hogy a Bizottságot kötelezik a régebbi vizsgálatainak eredményei, és emiatt nem kifogásolhatja az előzetes engedélyezési rendszert.
- (38) A kérelmezőnek a fenti (37) preambulumbekendésben összefoglalt álláspontja nem változtatja meg a Bizottságnak a tényleges exportok előzetes engedélyezési rendszerére vonatkozó következtetéseit. A kérelmező nem vitatta, hogy az indiai hatóságok jelen esetben *de jure* ugyan igen, *de facto* viszont mégsem alkalmazták hatékonyan a tényleges fogyasztásra vonatkozó ellenőrzési rendszert. A tényleges fogyasztást illetően a kérelmező által átadott adatok alapján a vizsgálat során megállapítást nyert, hogy az érintett termékre vonatkozó SION nem kellőképpen pontos (lásd a fenti (34) preambulumbekendést). A kérelmezőnek erről tudomása van, és a vizsgálat során ezt az ellenőrzést végző csoportnak meg is erősítette. A Bizottságnak nem feladata, hogy megállapítsa a SION pontatlanságának pontos értékét, viszont az igen, hogy megfelelő bizonyíték alapján vitassa a standard normák állítólagos pontosságát. A kérelmező egyébként semmivel sem bizonyította, hogy az indiai hatóságok által az előzetes engedélyezési rendszer keretében végzett ellenőrzés céljaira olyan nyilvántartásokat vagy más dokumentációt vezetett volna, amelyek tükröznék a tényleges – azaz nem csupán a standard norma szerinti – fogyasztását. Emiatt a kiviteli célú termelésben felhasznált mennyiségek ellenőrzése során az indiai hatóságok nem eléggé pontos standard normákra voltak kénytelenek támaszkodni. A Bizottság álláspontja szerint ez nem elegendő az alaprendelet II. és III. mellékletével összhangban álló hatékony ellenőrzési rendszer követelményeinek kielégítéséhez.
- (39) A kérelmező nem támasztotta alá, hogy a CENVAT-hitelek fogyasztási adó-ellenőrzése bármiféle információt adna az előállításához szükséges anyagok és a keletkező exporttermékek közötti összefüggésről. Emiatt tehát a Bizottság ezeket az ellenőrzéseket nem tekinti az az alaprendelet II. és III. mellékletével összhangban álló ellenőrzési rendszer részének. Ráadásul az EXIM-policy 02-07 eltörölte a DEECB-t, és emiatt az – a kérelmező állításával szemben – már nem minősül megfelelő ellenőrzési rendszernek. Az sem nyert továbbá igazolást, hogy a tényleges fogyasztásra vonatkozó adatokat a kérelmező a DEECB-ben vezette volna. Nem kaptunk bizonyítékot arra nézve, hogy az indiai hatóságok így vagy úgy hatékony rendszert működtettek volna annak érdekében, hogy a szükséges pontossággal feltárják az előállításához behozott anyagok és a keletkező termékek közötti összefüggést, azaz másként, mint a túlságosan nagyvonalú standard normák alapján. Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy az ellenőrzési rendszernek mindenképpen a szállítmányok egyenkénti ellenőrzésén kell alapulnia annak érdekében, hogy az EXIM-policy 02-07 által lefektetett, és a fenti (33) preambulumbekendésben említett standardnak megfeleljen. Emellett csak ez a standard teszi lehetővé, hogy az ellenőrzést végző hatóságok meggyőződjhessenek arról, hogy a visszatérítési vagy a helyettesítő visszatérítési rendszer szigorú szabályait valóban betartották. Utalni kell arra, hogy az alaprendelet I. mellékletének i. pontja értelmében a helyettesítő visszatérítési rendszerre csak bizonyos esetekben – egyebek között az előállításához szükséges helyettesítő anyag behozatala és a kivitel közötti kétéves időszak során – van lehetőség.
- (40) Végezetül a Bizottságot nem kötelezik a tényleges exportok előzetes engedélyezési rendszerére vonatkozó korábbi megállapítások. A rendszert sohasem elemezték a jelen vizsgálat során megállapítottakhoz hasonló tények alapján, különösen az érintett termékre vonatkozó SION pontatlanságát illetően.
- (41) Ebből az következik, hogy engedélyezett vámvisszatérítési rendszer vagy helyettesítő visszatérítési rendszer hiányában és amiatt, hogy az ellenőrző rendszert nem hatékonyan alkalmazzák a kívánt célra, a kiegyenlítő kedvezmény az általában a behozatalkor esedékes összes behozatali vám visszatérítésének minősül.
- A támogatás összegének kiszámítása
- (42) A támogatás összegét a ki nem vetett behozatali vámok alapján számították ki (alapvám és a speciális pótlólagos vám) a felülvizsgálati időszakban az érintett termék tekintetében a tényleges exportok előzetes engedélyezési rendszere keretében importált anyagokra vonatkozóan, az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglaltakkal összhangban levont támogatás megszerzéséhez indokoltan felmerült díjakkal (számláló). Ezt az összeget a felülvizsgálati időszakban az érintett termék által gerjesztett kiviteli forgalomra (nevező) nézve ajánlották meg az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján, miután ezt a támogatást nem az előállított, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségekre hivatkozva adták meg. Az ezen az alapon megszerzett támogatás mértéke 22 % volt.

3. A kiegyenlíthető támogatások teljes mennyisége

- (43) A fent említett rendszerekre vonatkozó megállapításokra való tekintettel, a kérelmező kiegyenlíthető támogatásainak összege az alábbiak szerint alakul:

	DEPBS	Előzetes engedélyezési rendszer	Összesen (%)
Nestor Pharmaceuticals Ltd.	3,3	22	25,3

- (44) Az alaprendelet 15 cikkének (1) bekezdése értelmében a kiegyenlítő vám összege nem érheti el a kiegyenlíthető támogatások végösszegét, amennyiben ez a kisebb vám alkalmas a Közösséget érintő sérelem ellensúlyozására. Az eredeti vizsgálat során a kárkiegyenlítés átlagos szintjét 14,6 %-ban állapították meg. A kérelmező nem kérte a károkra vonatkozó megállapítások felülvizsgálatát. Ennélfogva a jelen felülvizsgálatban a kiegyenlítő vám összege nem haladhatja meg az eredetileg megállapított kárkiegyenlítési szintet.

E. A GYORSÍTOTT FELÜLVIZSGÁLAT LEZÁRÁSA

- (45) A jelen felülvizsgálat során tett megállapítások alapján úgy kell tekinteni, hogy a kérelmező által előállított és exportált érintett termék közösségi behozatalára továbbra is érvényes az eredeti vizsgálat során megállapított kárkiegyenlítési szintnek megfelelő kiegyenlítő vám.
- (46) Tekintettel arra, hogy ez a vámtétel már érvényben van a 2164/98/EK tanácsi rendelet 1. cikke (2) bekezdésében

konkrétan fel nem sorolt valamennyi társaságra, ezt a rendeletet nem szükséges módosítani. A kérelmezőre vonatkozó gyorsított felülvizsgálati eljárást ennélfogva meg kell szüntetni.

F. LEZÁRÁS

- (47) A kérelmező és az indiai hatóságok tájékoztatást kaptak azokról a lényeges tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján a gyorsított felülvizsgálati eljárás lezárása kívánatos volt. Észrevételeik megtételére ésszerű határidőt kaptak. Az indiai hatóságok nem tettek észrevételt. A kérelmezőnek a lezárásra vonatkozó megjegyzéseit – amelyek csak a tényleges exportok előzetes engedélyezési rendszerét érintik – a (37)–(40) preambulumbekkezdésekben foglaltaknak megfelelően figyelembe lettek véve.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

Egyetlen cikk

A Tanács 2164/98/EK rendeletének a Nestor Pharmaceuticals Limitedre vonatkozó gyorsított felülvizsgálata ezzel lezárult.

Kelt Brüsszelben, 2004. október 18-án.

a Bizottság részéről

Pascal LAMY

a Bizottság tagja